

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . 8 korona. — Félévre . 4 korona.
Negyedévre . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Dr. Kriszt Béla
főszerkesztő.
Bárvárh Gyula.
felelős szerkesztő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.
Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

Vidéki panaszok.

Mindenféle bürokon át fölérkezik a központba a vidék fölajdulása, de mire a hivatalok retortáin átszűrődik ez a felajdulás, alázatos kérelem lesz belőle, a melyet a veszedelem riasztó hangja már nem kísér. Kérelem sok megy a minisztériumokba, nehéz lenne őket sorjában kielégíteni. Idő nincs hozzá, hogy alaposan átvizsgálják valamennyit és pénz sincs, a mely elejét vehetné a veszedelemnek. Mert tömérdek veszedelem fenyegeti a vidék gazdasági életét. Reformokra áhítzik a vidék gazdasági élete, olyan reformokra, melyeknek az életbelépése sürgős erkölcsi és anyagi érdeke nem csupán a vidéknek, hanem az egész gazdasági közösségnek, az egész országnak.

Panaszkodnak az iparosok, panaszkodnak a kereskedők és ezeket a panaszokat tetőzi még az östermelők elégedetlensége. A pénzügyi viszonyok

kedvezőtlenek, a hitelgazdaság képe rémitő mód sivar. Ennyi baj épen elég volna ahhoz, hogy nyomasztó hangulat dominálja a vidék működését, — pesszimisták ezt a működést agonizálásnak nevezik. A kedvezőtlen konjunktúrák okozta veszedelem — sajnos — nem egymagába bénítja a vidék iparát és kereskedelmét. Az iparnak és kereskedelemnek tömérdek sok a fattyuhajtása, tömérdek az élösdije. Vérlázító kegyetlenséggel szipolyozzák ki a paraziták a becsületes törekvésekből a tisztesség dogmáit és a kereskedelmet meg az ipart öngyilkosságra kényszerítik.

A sanyaru viszonyok között tengődő termelőkkel szemben állanak a fogyasztók. Ám a fogyasztók az okot nem kívánják, csupán az okozatot látják. Tapasztalják, hogy az ipar és a kereskedelem kénytelen maga alól elvonni a szolid alapot és a tisztességtelen konkurrenca révén mindenkinek be kell állnia a piszkos harcba, ha csak a megsemmisülést nem választja. Azt azonban észre sem akarja venni a fo-

gyasztó közönség hogy micsoda óriási kényszer hatása alatt áll be a kenyérkereset jogosulatlan és igazságtalan háborujába a magyar kisiparos és a magyar kereskedő. Pedig a termelő és a fogyasztó egyazon átok súlya alatt görnyed.

A vidék gazdasági életéről ezentul időnkint kimerítő hü képet adunk. A mi a fotografiánk közvetlenebb lesz, mint akármilyen formákba bujtatott fölírat vagy kérvény. Nem nézünk sőt szemüveggel, sem rózsaszínűvel. Közönséges optikai üveget használunk, mely a tárgyak konturjait nem halványítja el, de nem is nagyit. Igazságos megítélésben kell végre valahára részecseni a vidék gazdasági érdekeit. És hogy ez a kívánalom, ne maradjon pusztán kívánalom, annak az az első és legfőbb föltétele, hogy igazságos legyen az az anyag, melyet az ítélő fórum elé bocsájunk.

A mi szavunk, a maga keresetlen egyszerűségében, a maga érdeknélküliségében, bizonyára gyorsabban eljut a hivatalos körökhöz, mint a közigazga-

Kék vize van a . . .

Kék vize van a Balaton tavának,
Kék szeme van az én kedves babámnak;
Minden este hosszan nézek szemébe,
Mint a holdfény a Balaton vizébe.

Hajh! azóta elborult a Balaton . . .
Sirba tették az én kedves galambom;
Minden este ráborulok sirjára,
Mint a holdfény a Balaton tavára.

B—e. Gy—gy.

A boldog óra.

Kies egy falu. Közel a fehérmegyei Bakonyhoz, mely erdő igen szép, de veszedelmes is, mert a farkas és vaddisznó hazája. Nem az erdőt akarom leírni, hanem azt a kies falut, mely oly közel esik a hatalmas tölgyek és fenyők rengetegéhez.

Mielőtt mesémbe kezdenék, hadd festem le a kedves szép helyet, hol e kis történet elejét, és végét járta. Rendes házak sorakoznak egymás mellett; kis csörgedező patakocskák metszik át imit-amott a széles

utczákat. Sűrű fasorok nyújtanak a sétálóknak meg a szegény vándorlónak jó tévő árnyékot, utóbbinak talán még nyughelyet is. Mi kel egy fáradt vándornak?! Egy csendes hely, hol fejét letehesse, mert őt, ha nyugodt a lelkiismerete, nem bántja a gondolat: lesz-e holnap kenyere? Bizik a jó emberokban, kik szívesen nyújtanak neki még meleg ételt is. — Nem lehet mondani, hogy a kis községnek sok utczája lenne, de ezek tiszták és rendesek, annak a jele, hogy rendre szoktatták őket.

Jószívű emberek lakják ezt a szép községet.

Egy több tagból álló család lakott egy egész félreeső utcában; a családfő szőlőművelés, az asszony mosással és vasalással iparkodik pár garashoz jutni, hogy azzal is rendesebben láthassa el gyermekeit, kik már oly nagyok voltak, hogy egy kis lányon kívül iskolába járhattak, ketten pedig már a haladó iparművészet munkásai lettek; egyik asztalos, a másik szabó. Anna: a tíz éves lányka gondozta két hugát mikor édes anyját a kötelesség másfelé hívta. Már hajnalban sürgött — forgott a kis leány és örült, ha édes anyja tovább pihenhetett; mert

hosszu a nap, el fog még fáradni. Drága anyját elfáradva látnia neki szívfájdalmat okozott.

Egyik reggel szokott buzgósággal nyitotta ki az ajtót; s mint a küszöböt átlépni akarja, félig ijedten, másrészt ovatossággal és alig elég ügyességgel lép kis lábaival, mert hirtelen egy kis gyermeket vélt látni. S valóban egy gyermek volt, oly kicsiny, hogy mozdulni sem tudott. Csak a hogyan a feszes vánkos kegyetlenül összeszorította kis kezeit, úgy feküdt ott mozdulatlanul. Anna nem gondolkozott, nem habozott hanem felvette és bevitte.

Ki az ki azt az árva lelket oda tette, tudta, hogy jó helyre tette! Anyátlan, apátlan volt, de ettől a pillanattól kezdve nem volt többé árva! Mit lehet egy jószívű anyától, egy gondos atyától várni, mint irgalmat és kegyelmet az árvának. A kis fiu nevét nem tudták, születési helyét nem ismerték, nem is volt, kitől megkérdezzék; de ez nem baj.

— László legyen a neve!

— Nem elég, szólott Anna a megtalálójára, Tündér László legyen a neve.

Szeretettel vették körül a kis árvát;

tás gépezetének kálváriajárására kár-hoztatott miniszterpapiros. Ha föltárjuk a vidék bajait, azért tesszük, hogy a sebek orvosoltassanak, még mielőtt elüszkösödnék a beteg test.

Hogy a sok közül csak néhányat említsünk, a részletizlet, a pörös eljárás, a házaló kereskedés, a külföldi verseny megannyi nyilvánulása a gazdasági életnek, a melynek a terén csupa bajra és veszedelmes kinövésre bukkan a józan szemlélő. Menenius régi meséje ma is igaz: a kéz, a láb, sőt a fő is megsínli, ha a gyomorral mostohán bánnak el.

Tagadhatatlan, hogy a vidék gazdasági életéből szivárog az éltető nedv a főváros felé is. Okos szemmel kell tehát ezt a forrást nézni, bátor kézzel kell tehát utját állni minden orvtámadásnak, mert a vidék gazdasági boldogulása mindnyájunk közös érdeke.

Kossuth halálának évfordulója.

Közeledik márczius huszadika, az a nap, a melyhez a nemzeti gyásznap egy nagy emléke fűződik: Kossuth Lajos halála. Kegyelettel és hazafias visszaemlékezéssel szokta ezt a napot megünnepelni minden esztendőben a magyar nép, megilletődéssel gondolván arra a legendás nagy szellemre, a ki még haláporában is megtestesült jogalma a nemzeti önállóságnak, a függetlenség érzék diadalának. Megünnepeljük ezt a szomorú napot minden esztendőben s nem volt hiánya a kegyeletnek eddig sem, de az idén még a megszokott kegyeletet is túl kell, hogy szárnyalja ami hazafias ünneplésünk, mert most lesz tisztelettel annak, hogy Kossuth-apánk nincs többé.

Tíz éve már, hogy lezárult a nagy tragédia s nemes és szép dolog, hogy az emlékezésnek ezt az első évforduló-

ját még ünnepiesebbé tegye a nemzet. Hiszen nincs az az alkalom, melyet megragadnunk ne kellene, hogy Kossuth Lajos szelleméhez felemelkedve, tisztuljunk és nemesedjünk hazafias érzésekben. Mert ha közénk idézzük az ő szellemét, nemesedés és tisztulás az mindnyájunk számára, különösen a mostani nehéz napokban, a mikor ismét kísértenek a sötét rémek.

Ünnepeljünk és emlékezzünk azért a közeledő évforduló fordulón!

H I R E K.

— **Személyi hir.** *Olay* Lajos a szigetvári kerület orsz. gyűlési képviselője, egy napi itt tartózkodás után hétfőn visszautazott a fővárosba.

— **Áthelyezés.** Somogyvármegye főispánja, *Gaál* György szigetvári szolgabíró Kaposvárra áthelyezte. Valóban sajnáljuk, hogy e derék tisztviselő, társadalmunk számottevő tagja városunkból távozik.

— **A Dél-somogyi takarékpénztár** *Olay* Lajos orsz. gyűlési képviselő elnökele alatt a m. vasárnap tartotta évi rendes közgyűlését. A közgyűlés a legnagyobb rendben folyt le. Igazgatónak újból *Tóth* István ügyvédet, helyettes igazgatónak pedig *Weichert* Rezsőt választották meg a részvényesek. Az igazgatóság szintén a régi maradt, csak a felügyelő bizottságba lett újonnan dr. *Kriszt* Béla lapunk főszerkesztője megválasztva. A választás daczára a tilkos szavazatnak általában egyhangulag történt, mi fényes tanubizonyossága annak, hogy a részvényesek elismeréssel adóznak minden tekintetben az igazgatóságnak a humánus és tapintatos eljárásért.

— **Tüdővész ellen védekező egyesület Somogy megyében.** Örömmel értesülünk, hogy *Szaplonceay* Manó dr. tiszti főorvos buzgókodása folytán egy tüdővész ellen védekező egyesület megalakulása a megvalósulás stádiumába lépett vármegyénkben és hihetőleg nemsokára annak sikeres működéséről fogunk beszámolhatni.

— **Verbőczy István meghalt.** Mint részvétellel értesülünk *Verbőczy* István zircz. ciszterci rendű áldozár, volt pécsi főgymnasiaumi tanár jelenleg polányi plebános, pénteken délután Zirczen életének 61-ik évében hirtelen halállal kimult. Temetése ma délután megy végbe Zirczen. A boldogult halálhíre bizonyára nagy részvételt kelt mindenfelé, mert 1867 óta 1898-ig a pécsi főgymnasiumban a Magyar nyelv, költészet és irodalom történeti rendes tanára volt és ez idő alatt számos tanítványt oktatott ő hazánk zengzetes nyelvére. Nagyon is sokan vannak ugy e városban, mint a környéken is *Verbőczy* tanítványai közül, kik mindig hálával gondolnak vissza arra a puritán jellemű becsületes magyar papra, ki nekik mesterük volt. Ezentúl pedig hisszük hogy kegyelettel őrzik emlékét ugy tanítványai, mint mindazok kik őt ismerték, mert megérdemli. Az elhunytban *Verbőczy* János szigetvári köz-kórházi gondnok a bátyját gyászolja.

— **Anyakönyvi kinevezés.** A m. kir. belügyminiszter *Mihók* Gyula görög-gali segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki.

— **Kiesett a robogó vonatból.** E hó 1. közlekedett 8806 számú vonaton történt, hogy *Lingli* Katalin, *Lingli* József helybeli cipész leánya a 18-ik számú őrháznál egy harmadik osztályú kocsifolyosó ajtajának felnyitása után a robogó vonatból a pályatestre zuhant. Az adott vészjelre a vonat azonnal megállították és a szerencsétlenül járt leányt, ki az esés következtében agyrázkódat szenvedett, ismét felvették és Szigetvárra szállították.

— **Áthelyezés.** A vallás és közoktatásiügyi miniszter *Gramma* Döme kecskeméti kir. segédtanfelügyelőt saját kérelmére a Somogyvármegyei tanfelügyelőséghez helyezte át.

— **A Kaposvári Zenekedvelők Egyesülete** nagy művészestélyét gróf *Vaspuerné* Molina Italia urnő, a m. kir. Oparaház első drámai énekművésznője, *Dioniz* Oszkár zongoraművész, *Revere* Gyula hárfaművész, *Lera* Edith urhölgy, ifj. *Somssich* Andor ur és a vonós négyes közreműködésével f. é. márczius hó 13-án tartja meg.

gonddal ápolták hónapok mulva nem volt szó többé arról, hogy talált gyermek, henem szülői és testvéri szeretettel nőtt és fejlődött. -- A nemesszívű családfőnek lesz-e öröme és hala jutalmul a kis Lászlótól? az a jövő titka.

Egy pár év múlt el azóta. A falu is jobban és jobban fejlődött; jó évek áltak be, a szőlőmunkás nem nem fáradozott hiába, az aratások jól sikerültek, egy szóval távol maradtak az Isteni csapások, ami egy falura, hol a nép csak föld munkából él, nagy fontossággal bír. . . . Mint az évek a fejlődő falu fölött multak, ugy multak a kis gyermekek fölött is, a fiuk már önállóságra jutottak. Annából szorgalmas leány lett, kinek feladata volt másoknak segíteni, önmagáról megfeledkezve; két huga példáját követte! -- Rózát minden más feltűnő szépséggel áldotta meg a teremtő, amit szegény Anna rutságáért adott pótlásul.

A kis László már 15 éves lett. Erős alak; szellemes, szeretetre méltó külseje

abba a helyzetbe hozta, hogy első pillantásra sok szívet meghódított. Gyöngéd volt nevelő szülői iránt, figyelmes Annához, ki kicsi korában legtöbb gondot fordított reá: de oly gyöngéd és szíves, mint Rózához, mégsem volt; mert más gyöngédség az, mi hálából ered és más, ahol szív szívvel egyetért!

Nem mondhatni, hogy tisztán Róza szépsége vert gyökeret László szívében; nem, hanem bánásmódja tevékenysége, buzgósága, melyek Rózát kitüntették, az hatott László szívére. A szülők sejtve az egymáshoz való vonzalmat a két ifju lélek között, jónak látták Lászlót városba küldeni, ahol rövid idő alatt, mint ügyes és szorgalmas munkást találjuk egy nagyobb műhelyben. --

Szegény Anna! A sors mostohán látta el testi szépséggel; s a fiatal emberek — elismerve nemes lelkét — jobban csak Rózához közeledtek. Róza szívesen elbeszélgetett, eltréfálgatott velük, de barátságatlanság jutott annak, ki előtte szívét ki akarta tární. -- Igy multak el nyarak s telek, Ró-

za csak akkor volt boldog, ha László a nagy ünnepekre haza jöhetett. Miként a levegő változásnál a poharat a homály borítja el, ugy hatott Róza kedélyére, arcának üdés-gére László távolléte. Erős akarat az a fegyver, amivel a szerető szív harezol; László is küzdött s harezolt a jövővel, hogy minél előbb ezélhoz jusson.

Oly jó hírek mint eddig: ép oly jó hírek jöttek Lászlóról most is mikor egy huszár ezrednél, mint vitéz katona végzi kötelességét. Még két éve van hátra. László kintartással szolgált, hogy ezután szíve óhajta teljesüljön s oltárhoz vezethesse őt, kit zsenge gyermek korától fogva oly tiszta, igaz szívvel szeretett! . . .

. . . Oh lesz-e akkoron valaki, ki némán nézi a lelenez gyermek életpályáját? Lesz-e ki magába azt mondja, hogy jó helyre és jó órában tettem az ajtó küszöbére gyermekemet?!

Christine.

— **A Szigetvári segély-egylet szövetkezet** ma d. e. 10 órakor a „Korona“ vendéglő nagytermében tartja XXXII-ik évi rendes közgyűlését.

— **Eltűnt énekesnő.** Mint a „Siklós és Ormánság írja“: *Abonyi Teréz* a *Fehér*-féle szintársulat énekesnője bucsu nélkül eltűnt. Most azon töri a fejét nem csak az igazgató, de a közönség is, hogy hova? kiért? kivel? vagy kihez?! Minden podgyászt magával vitt, csak néhány hervadt virág maradt vendéglői szobájában.

— **Betörés a gőzmalomba.** Folyó hó 2-án éjjel, eddig ismeretlen tettesek *Kulesár József* helybeli gőzmalomába betörték, honnét 6 zsákban 2 métermázsza buza lisztet elloptak. A csendőrség erélyesen nyomozza a betörő tolvajokat.

— **Leforázott gyermek.** Lapunknak írják, hogy N.-Hárságyon *Springmann György*-né midőn a konyhában a tűzhelyről a forró vízzel telt fazekat levette és akkor alig hogy félre tekintett, az ott lévő 2 éves György nevű kis fiacskája a forró vízzel telt fazékba esett és súlyos égési sebeket szenvedett. A gondatlan de szerencsétlen szülők ellen a feljelentést megtették.

— **Vesztett eb** járt vasárnap este Basal községben, hol a kutyákat megmarta, miért is *Kriszán Ferencz* m. kir. állatorvos, az ebekre 40 napi zárt rendelt el.

— **Brutális kártyások.** Nagyban folyt a huszonegyezés egyik napon a vasúti vendéglőben *Reines József*, *Babocsaí András* és *Kissasznódi András* ütötték a blattokat. Jóllehet a vendéglős figyelmeztette őket, hogy a hazardjátékokat hagyják abba, de ezt nem tették. Mire meg is jelent *Haragovics András* rendőr és felszólította a 32 levelű bibliás embereket a játék abba hagyására. De a játék szenvedélyétől elvakult emberek ismét nem hajoltak a figyelmeztető szóra, hanem a rendőrt közre fogták és *Reines* torlonk ragadta és tetteleg bántalmazta *Haragovicsot*. A bántalmazott rendőr szerencsejáték üzése es hatóságiközeg elleni erőszak miatt a kártyásokat a főszolgabírósnál feljelentette.

— **Tifusz járvány.** A szigetvári járásterületén a tifusz (hasi hagymáz) betegség nagymérvben fellépett, úgy hogy a körorvosoktól 5—6 jelentés is érkezik naponta a főszolgabírói hivatalhoz.

— **A polgári iskolák ellenségei** kereskedelmi miniszteri rendeletre hivatkozva rosakaratulag híresztelték, hogy a polgári iskolák VI. osztálya nem kvalifikál többé a gazdasági szakiskolákra. Az érdeklődők megnyugtatóra közöljük, hogy az Országos Polgári Iskolai Egyesület a nevezett miniszteriumból nyert közvetlen információ alapján tudatja, miszerint az egész híresztelés minden hiteles alapot nélkülöző hirlapi kacsa.

— **Uj színigazgató.** *Miklósi Gábor* virágvasárnaptól kezdődőleg színigazgatói engedélyt kapott és mint biztos forrásból értesülünk erősen szervezkedik, sőt már néhány jeles tagot szerződtetett is. Az új igazgató előnyösen ismert közönségünk előtt, melynek a közel mult színi idényekben kedvence volt.

— **Szabó munkások gyűlése.** A szigetvári szabó munkások és munkásnők ma délután 3 órakor a „Boronkay“ féle vendéglőben alakuló gyűlést tartanak.

— **Halál a váróteremben.** Nagy riadalmat okozott az utasok között csütörtökön reggel 8 órakor a helybeli vasut állomás II. osztályu várótermében történt hirtelen halálozás. Az esett ez: *Armuth Ede* gépész neje Pécsre akart utazni, de attól félt, hogy lekésik a vonatról, a vasúti fasorban meggyorsítván lépteit, futni kezdett. A futás következtében elfáradt és nekihevílt asszony lelkendezve ért be a váróterembe és esomagját a padra téve szó nélkül összerogyott. Miután orvos nem volt közelben, a vasúti személyzet kezdte élesztgetni, de hiába, mert a szerencsétlen asszony pár perc alatt kiszenvedett. A jelentés folytán később a helyszínére érkezett ideiglenes járárorvos a halál okául szívzélhűdést konstatált. Az elhunytat férje és rokonai gyászolják. Temetése pénteken délután volt.

— **A vállalkozó kártérítési kötelezettsége.** Széles körökben érdeklő döntést hozott közelebb a kir. Kuria, kimondván, hogy a vállalkozó a hibásan végzett munka összes következményeit viselni tartozik, ami nem egyedül a hiányok helyreállítására, hanem egyuttal arra is kiterjed, hogy a hiányos munka által előállott kárt megtérítse. Abból, hogy a vele szerződő felet is gondatlanság terheli a kár elhárítására és csökkentésére alkalmas intézkedések elmulasztása miatt, nem a vállalkozó kártérítési kötelezettségének megszűnése, hanem esetleg csak az következhetnék, hogy a kár egy része a másik félre hárul.

— **Lövés az éjszakában.** Most purimkor történt, hogy szokás szerint tarkánál tarkább álarozos csapatokat láttunk végigvonulni a pislogó lámpák világánál az utcákon. Vigan volt az izr. ifjuság. Jól is tették. Had mulassanak. De mint a rosnyelvek beszélnek az álarozos csoportból különösen kitűnt egy tűzeri hajlamokkal megáldott esődörösnek öltözött (Lusztig) katona bácsi, ki alig fért a bőrbe. A vitéz ur ugylátszik a hangját keveselte amivel magára vont a volna a még nagyobb érdeklődést, hát a Kanizsai országuton előrántotta díszes művi revolverét és belelődözött a téli hűvös éjszakába. A csendes éjszakában megduplázva viszhangozták túskevár büszke falai a lövéseket. De erre már az igazak álmat élvező polgárok rémülten ugráltak ki ágyaikból és rohantak ki az utcára, megnézni, hogy nem-e az oroszok és japánok tartják nálunk szárazföldi tengeri ütközetüket. De csalódtak, mert midőn *Ferkó* barátunk, ki többszörös háztulajdonos és a legokosabb ember állítólag azon a vidéken, kijött a viharlámpával, hát egy szál esődöröszt láttak kezében füstölő pisztolylyal, ki mint mondják, nem panaszkodott azért, hogy tovább kel szolgálnia. Ekkor derült csak ki, hogy az illető a helybeli Párisi kaszárnnyában mint közlegény szolgált. A polgárok ezután megnyugodva elszéledtek, de a szájasok közül valaki azt dörmögte a huszár után, hogy — Nem revolver való a esődörös kezébe ha . . . . .

— **A „slepp“-kérdést,** a női ruhaviseletnek ezt a közegészségi szempontból mind égetőbbé váló kérdését egyik legelterjedtebb napilapunk tette szóvá nemrégiben a nagy nyilvánosság előtt *Parassin József* dr., az Erzsébet-Sanatorium segédorvosa. Ráutalt a cikkben, hogyan hordja be nemcsak a feltűnő slepp, de egyáltalán a földet érő nőruha az utcáról az összekotort köpetet a lakásba, hogyan keni el ott

a szőnyegre, padlóra, hogyan inficálja így a lakás levegőjét gümöbacillusokkal. A társadalom előkelő dámáihoz fordult a cikkíró azzal a kérelemmel, hogy lépjenek sorompóba ez ellen a közvisélet ellen s zörítsák ki lassankint az utcai toalettékből a sleppet! Az ő példájukat követni fogják a nők általában s hihetetlen hasznára leendnek népünk közegészségi javításának — Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy *Prága város* tanácsa máris erélyes intézkedéshez fogott a slepp-ügyben: *eltiltotta* az utcán és köztereken a földön csuszó ruha-nyulvány viselését. Vivat sequens!

— **A ki kertjét szereti, szép virágokat és kítűnő konyhakerti terményeket,** az fedezze magszükségletét *Mauthner Ödön* cs. és kir. udvari magkereskedésében *Budapestben, Rottenbiller-utca 33.* A cég idei árjegyzékét, mely 226 oldalra terjed, kívánatra mindenkinék ingyen küldi. Ezen árjegyzék az általánosan ismert, világhírű, kítűnő magvakon kívül, még a különösen érdekes és meglepő konyhakerti és virágudonságoknak egész sorozatát is tartalmazza.

Művészet.

— **Színházi jelentés.** *Szabadhegyi Aladár* a nagyszombati állandó színház igazgatója ez uton is értesíti e város és vidéke n. é. színpártoló közönségét, hogy opera —, operett, népszínmű, dráma és egyáltalán minden műfajt kultiváló és 24 tagból álló szintársulatával, a bérlet sikerültével, [f. hó 9—10-én előadásait nálunk megkezdi.

A bérlet 12 előadásra terjed.

Az igazgató, főleg ujdonságokból és művészi nivón álló élvezetes előadásokat ígér a közönségnek.

CSARNOK.

Humoros históriák

Közil: *Mókás Bácsi.*

A fűrészes vádloft.

Egy jónevű, immár nyugalomba vonult táblai bíróról eleventik föl az alábbi jóízű apróságot:

Vizsgálóbíró korában sokkal nagyobb eredményt tudott elérni a kihallgatások alkalmával, mint bárki más. Ezt pedig úgy cselekedte meg, hogy a vádlottat a kályha mellé ültette.

— Bűnös-e?

— Nem én.

— János, — fordult a szolgálhoz — tegyen szemet a tüzre.

Aztán folytatta:

— Hol töltötte a kérdéses napon az estét?

— Otthon.

— János, majd meg fagyok, miért nem fűt?

A vádlott homlokát kiverte a 30 fokos veríték. Túrte is egy darabig ezt az állapotot, de végül megtört.

— Vallok. — Én követtem el a tettet.

Egyszer azonban hasztalannak bizonyult ezzel az egyébként nem egészen új módszerrel minden fáradozása. Az ember csak állt nyugodtan a helyén.

— Tehát nem bűnös?

— Sohse voltam az.

— János tegyen csak szemet a kályhára!

A vádlott megmaradt továbbra is eddigi álláspontján, olyan ügyesen védekezett, mint a karikacsapás. Nem használt itt a gőzkamrai állapot sem.

— János, fázom, rakjon szemet a tűzre. Erre már elmosolyodott a vádlott.

— Sohse tessék kérem fásztani Jánost. Tetszik tudni, szolgál vagyok a gőzfürdőben. Éppen a szárazlég kamarában tartózkodom.

Elegánsan.

— Humoreszk. —

Egy hitelező, kinek már nagyon régen tartozott egy báró meglehetősen nagy összeggel, egyszer erőt vett magán és bekapogtatott a méltóságos urhoz.

— Nincs pénzem volt a rövid válasz — Bocsanatot kérek báró ur, de . . .

Ki se mondhatta, be se fejezhette a mondatot. A báró galléron fogta s kipenderítette az ajtón.

Az előszobában az inas mosolyogva nézte végig a jelenetet.

— Mit röhög? — kérdi dühösen a hitelező.

Válasz helyett egy oldalbökést kapott, úgy, hogy kibukott az ajtón.

A folyosón a komornyikba ütközött — Szatraczinyi! Mille diables! — ordított fel a francziába oltott tót komornyik.

— Pardon, bocsanatot kérek, de . . .

Itt is szerencsétlenül járt. A komornyik belerugott úgy, hogy a szegény hitelező lehempertgett a lépcsőkön.

— Segítség! Segítség! — kiáltott a szobaleány, karjai közé kapva a legurult férfit.

— Jaj! — hebegte a hitelező.

Azonban a szobaleány már tisztán látott, s észrevéve, hogy egy idegen holmit tart karjai között, a milyen szorosan tartotta, oly gyorsan elbocsátotta a kellemes idegent, — egyidejűleg karjának a kapu irányában tett mozdulataival megkönnyítvén az illetőnek a továbbjutást.

Igy jutott szegény barátunk a kapus vasmarkai közé, ki is egy gyönyörű lóditással bebizonyította a közmondást: Kívül tágassabb!

Hitelezőnk az utca porát takarítva magáról aztán így elmélkedett:

— Fizetni nem fizetett ugyan, — de tekintetbe véve, hogy báró, inas, komornyik, szobaleány, kapus — elég elegánsul dobtak ki!

Kiadja a szerkesztőség.

Jó forgalmu üzlet

nagyobb városban a belváros legforgalmasabb helyén csinosan berendezett uri és női divatúru cipő üzlet, családi okok miatt eladó. A teljes berendezés és áru vételhez 4-5000 kor. szükségeltetik. Bővebb értesítést ad „Szerencse“ Jelige. Pécs Postrestante.

Egy nyári nemes ponty,

kapható a kárászi gazdaságban tíz koronáért száz darabonként.

Téglaégetők anyag gödreiben is tenyészik, ahol nyáron át is van víz. **Czim: Intézőség Kárász. Posta: Okorág. Kárász.**

Drezdai Motorgyár R.T.

(ezelőtt Hille) fióktelepe és műhelye:

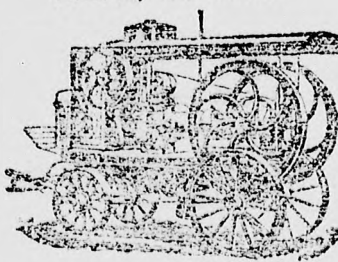
GELLÉRT IGNÁCZ és társa

Budapest, VI. Teréz-körút 41.

(Telefon 12-91.)

Ajánljuk az elismert legjobb, legtükrösebb, legtartósabb gyártású drezdai benzín-motorokat, lokomobilokat és szengáz-fejlesztős (generatoros) motorokat.

Leggyorsabb kezelés!
64 kintűtés.

Legolcsóbb üzem!
8 állami érem!

8000 gép a legteljesebb megelégedésre szállítva.

Malomüzemre, darálásra, takarmánykamrákba, tejgazdálkodókba, favágáshoz, vízemelésre, csépléshez és minden más gazdasági és ipari munkához a legjobb üzemelő.

A drezdai motorok minden versenyvizsgálaton és kiállításon a legelső díjakkal lettek kintűtetve.

**Kedvező fizetési feltételek!
Legmesszebbmenő jótállás!**

Uj! Budapesten főműhelyt rendeztünk be drezdai művezetővel és szerelőikkel. **Uj!**

Hirdetmény.

Vagyonbukott ifj. *Singer* Ármín szigetvári kereskedő csődügyében a csődválasztmányának folyó évi márczius 1-én kelt határozata alapján ezennel közhírré teszem miszerint a csődtömeghez tartozó és a csődleltárban 2-1010 tételszámok alatt felvett, összesen 21759 kor. 18 filérért beszerzett 15749 koronára becsült fűszerárak, játékok, zománczozott és porcellán edények, festékek, szappan, gyertya, rum, pálinka, üvegárak lámpák és kellékek, papírárak, botok, savanyu vizek, kóperetek, rövidárak, bolti felszerelések, mérlegek, Wertheim szekrény stbből álló ingóságok zárt ajánlati verseny tárgyalás útján egy tömegben készpénzfizetés mellett el fognak adatni, az alábbi feltételek mellett.

1. A zárt ajánlatok 1600 kor. bánatpénzzel (készpénz vagy óvadék képes értékpapír) ellátva nyújtandók be **1904. évi márczius hó 22-én délután 3 és fél óráig Dr. Haidekker Károly ügyvéd ur, csődválasztmányi elnöknel Kaposvárott.**

2. Az ajánlatok elfogadása felett a csődválasztmány 1904. márczius 22-én délután 4 órakor megtartandó ülésében határoz, mely után azoknak, kiknek ajánlata el nem fogadtatott, bánatpénze vissza fog adatni.

3. Az ajánlat elfogadása után minden veszély a vevőt terheli. Az árak tűz ellen biztosítva vannak.

4. A csődválasztmány a beérkezett ajánlatok egyikéhez sincs kötve s fentartja azon jogát, hogy a beérkező ajánlatok közül szabadon választhat, esetleg azokat mind visszautasíthatja és az ingókat más uton értékesíthesse.

5. A vételár alulirott csődtömeg gondnoknál készpénzben fizetendő le az árak átvétele alkalmával, mely az ajánlat elfogadását követő 3 nap alatt eszközözendő.

6. Ha a vevő az ajánlat elfogadásától számított három nap alatt az árakat át nem veszi, a bánatpénzt elveszíti és az összes ingók a mulasztó kárára és vesztére újból el fognak adatni.

7. A leltárba felvett árak mennyiségéért és minőségéért a csődtömeg nem szavatol.

8. A vételi kincstári illetéket a vevő viseli.

A csődleltár alulirott csődtömeggondnoknál 1904. márczius 22-én délelőtt 10 óráig minden nap d. e. 9—12 és d. u. 3—5 óráig, az ajánlati uton eladás alá kerülő tárgyak (árak) a helyszínén 1904. márczius 7—12, 14—19 és 21 napjain d. u. 2—5 óráig 22-én d. e. 8—10 óráig Szigetvárott közbenjöttem mellett megtekinthetők.

Szigetvár, 1904. márczius 5.

Dr. Kriszt Béla ügyvéd
mint vb. ifj. *Singer* Ármín csődtömeggondnoka.

Hirdetéseket jutányos árért vesz fel
a kiadóhivatal.